

PROIECT: Guvernul vrea sa modifice legea offshore, prevederile susțin investițiile din Marea Neagra

Ministerul Energiei a pus în dezbatere publica un proiect de lege pentru modificarea și completarea Legii offshore și Legii petrolului, prevederile fiind în masura sa satisfaca unele dintre nemulțumirile companiilor din industrie.

Astfel, aspectele ce ar urma sa fie modificate sunt: clarificarea și completarea prevederilor privind stabilitatea regimului fiscal și de redevențe petroliere incluse în Legea Offshore, în condițiile în care asigurarea și reconfirmarea stabilității este o condiție esențială nu numai din punct de vedere legal, dar și din punct de vedere economic, pentru a face posibilă continuarea investițiilor în proiecte offshore având în vedere: costurile semnificative ale investițiilor offshore, durata îndelungată a realizării proiectelor și riscurile specifice ridicate ale investițiilor offshore.

Având în vedere nevoia de a avea un sistem fiscal competitiv care sa atraga investiții, costurile ridicate și termenul lung de realizare și recuperare a investițiilor în sectorul offshore, expunerea de motive arată ca este necesară eliminarea impozitării suplimentare a veniturilor pentru preturile de vânzare la care investitorii nu realizează supraprofuri (între 45,71 lei/MWh și 100 lei/MWh). În cazul veniturilor suplimentare obținute în urma practicării unor prețuri mai mari de 100 lei/MWh, grila de impozitare de menține. Obținerea unei nivel normal al rentabilității așteptate pentru investitor la un preț de 100 Lei/MWh fundamentează introducerea impozitului pe venitul suplimentar începând cu acest prag, în timp ce prețuri inferioare acestui nivel nu generează profituri suplimentare.

Se impune eliminarea utilizării prețului de referință în determinarea bazei de calcul a impozitului asupra veniturilor suplimentare pentru a pune în acord Legea offshore cu principiile fiscalității din România prevăzute de Codul Fiscal și cu practica internațională referitoare la determinarea impozitelor upstream pe baza prețurilor realizate. În plus, este necesară menționarea principiilor pentru determinarea prețului de referință în legislația primară pentru a asigura stabilitatea și predictibilitatea mediului legislativ.

Este necesară mărirea nivelului maxim pentru deducerea investițiilor din segmentul upstream pentru determinarea impozitului suplimentar offshore de la 30% la 60%, pentru a menține competitivitatea sectorului offshore din România și a atrage investiții, având în vedere costurile și riscurile ridicate, respectiv termenul lung de realizare al investițiilor offshore din Marea Neagră.

Este necesară eliminarea limitării deducerii investițiilor pentru calculul impozitului pe profit ținând cont de faptul ca acest impozit are un caracter general și toate sectoarele de activitate trebuie tratate uniform, în conformitate cu prevederile Codului Fiscal. Astfel, se elimină discriminarea la care sunt supuși operatorii din sectorul offshore comparativ cu restul agenților economici, aceștia datorând impozit pe profit la o bază impozabilă artificial marită din care nu se scad cheltuielile cu amortizarea tuturor investițiilor efectuate de operatorii offshore.

Pentru a permite implementarea practică a deducerii la calculul impozitului pe veniturile suplimentare offshore a valorii investițiilor din segmentul upstream, se impune clarificare legislativă și eventual emiterea unui ordin pentru clarificarea aplicării articolului 19, în special cu privire la alineatele 9 și 10. Agenția Națională pentru Resurse Minerale nu are în atribuțiile sale aprobarea tuturor investițiilor offshore efectuate de titulari (de ex. instalații tehnologice/facilități de tratare, prelucrare, transport; alte investiții cum sunt diverse infrastructuri, de ex. platforme maritime, etc), verificarea valorii contabile a investițiilor intrând în competența Agenției Naționale de Administrare Fiscală.

Impozitul pe profit și impozitul pe veniturile suplimentare offshore sunt două impozite diferite și de aceea este

necesar ca baza impozabila sa fie determinata în mod adecvat pentru ambele impozite. În condițiile existenței a doua impozite diferite, fiecare cu propriile reguli de determinare, nu se justifica afectarea unui drept de deducere stabilit prin reguli generale aplicabile impozitului pe profit, prin deducerea similara aplicabila pentru impozitul pe veniturile suplimentare offshore, potrivit practicii internaționale relevante.

Se impune eliminarea obligațiilor de tranzactionare pe pietele centralizate din Romania pe termen mediu și lung pentru a avea asigurata piața de desfacere pentru gazele naturale din perimetrele offshore si, in consecința, veniturile necesare pentru recuperarea investițiilor majore pe care o presupun astfel de proiecte an conformitate cu practica internaționala an domeniul resurselor naturale. De altfel, dreptul de a dispune liber de cantitatile de petrol și gaze naturale extrase, in scris in acordurile petroliere si prevazut de Legea Petrolului ca drept al oricarui titular de acord petrolier, a fost considerat de catre investitori ca fiind un element esential al concesiunii si pe care acestia l-au avut in vedere la incheierea acordului petrolier, respectiv la momentul efectuării investițiilor in Romania.

Expunerea de motive arata ca securitatea aprovizionării cu gaze naturale a României depinde, pe termen lung, de dezvoltarea resurselor interne, iar cel mai mare aport îl pot avea exploatarile din Marea Neagra. Un alt argument solid pentru dezvoltarea sectorului este ca gazele naturale reprezinta cel mai curat dintre combustibilii fosili, având emisii de carbon pe unitatea de energie cu 40% mai mici decât ale carbunelui, precum și emisii considerabil mai mici de poluanți atmosferici.

România prezinta un potențial semnificativ de dezvoltare a sectorului gazelor naturale, însă exploatarea acestor resurse necesita investiții substanțiale. În aceste condiții, este necesara asigurarea condițiilor adecvate realizării investițiilor specifice pentru exploatarea descoperirilor de gaze naturale, precum și pentru continuarea operațiunilor de explorare și evaluarea a unor noi resurse de hidrocarburi în perimetrele offshore din Marea Neagra, îndeosebi în zona deepwater, dar și pentru redezvoltarea zacamintelor existente și identificarea unor noi resurse în zone de mica adâncime.

Proiectele privind identificarea și punerea în valoare a unor noi resurse de hidrocarburi în sectorul românesc al Marii Negre necesita atât menținerea investitorilor prezenți, cât și atragerea unor noi investitori cu expertiza tehnica și capabilitățile necesare pentru a realiza investiții masive pe termen lung, cu un grad ridicat de risc, ce implica totodata utilizarea unor tehnologii performante.

Investițiile pe termen lung necesita un sistem coerent și previzibil de legi, politici și reglementari care sa permita investitorilor sa realizeze o planificare riguroasa și eficienta a programelor de investiții. Până în momentul de față s-au efectuat investiții semnificative în sectorul offshore din România (în ultimii 15 ani, în sectorul de offshore s-au investit aproximativ 2,5 miliarde de dolari în activitățile de explorare și peste 1 miliard de dolari în activități de dezvoltare și redezvoltare pentru zacaminte existente), pornind de la premisa existenței unui climat legislativ stabil pentru întreaga durata a acordurilor petroliere. Stabilitatea fiscala și a redevențelor este esențiala pentru a se asigura încrederea investitorilor pentru a decide avansarea în faza de dezvoltare.

Dezvoltarea unui cadru legislativ competitiv și stabil poate determina valorificarea pentru urmatoarele decenii a unui potențial substanțial de resurse naturale, cu impact economic semnificativ asupra economiei românești prin crearea de locuri de munca bine remunerate, contribuții substanțiale la bugetul de stat, eliminarea riscurilor de securitate energetica și posibilitatea de a dobândi o poziție regionala de influență în sectorul energetic.

Proiectele offshore din zona româneasca a Marii Negre au un profil de risc investițional specific, în condițiile în care: Operațiunile offshore presupun costuri ridicate asociate activităților de explorare și de exploatare; Incertitudinile geologice și de ordin tehnic asumate de investitori pentru fazele de explorare sunt semnificative; Lipsesște o infrastructura offshore în amonte; Durata de viața a proiectelor offshore este mult mai mare comparativ cu alte proiecte de investiții, fiind necesari mai mult de zece ani de la confirmarea descoperirilor zacamintelor până la faza de producție.